

eller faar nogen Værdi for ham. Ministeren vil ikke give Pensionen som ikke havende Medhold i Loven, og Manden er for gammel og svag til at søge Sagen afgjort ved Domstolene. Men dette Spørgsmaal skal ikke hindre Tinget i at være imødekommende mod den gamle Mand. Det blev sagt, at hvis denne Mand faar Understøttelse af Statskassen, kan der komme mange andre, der ligesom han i mange Aar have været udmeldte til at gøre et Arbejde for Staten, og forlange Understøttelse. Ja, men hvis vi give denne Dame, Fru Anna Handest i Aarhus, en aarlig Understøttelse af Statskassen, kan der ikke blot komme alle de, der have kocht Mad til Dragonerne i Aarhus, men ogsaa de, der have kocht Mad for Infanteristerne i København. Der er en Konsekvens i enhver Ting, og saa maa vi se efter, hvorvidt der er Tale om et Menneske, der fortjener det, og som trænger til det, og vi skulle være imødekommende mod vore Medborgere, hvad enten det er Han-Borgere eller Hun-Borgere.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg giver ikke ret meget for, at det ærede Medlem vil give Slip paa Mandens Pensionsret, naar han ingen Pensionsret har. Der er ikke nogen stor Imødekommen deri. Sammenligningen med Enkefru Anna Handest i Aarhus halter betydeligt. Da hun ikke skal have aarlig Understøttelse, kan Tilfældet med hende ikke være noget Bevis for, at en gammel Skræder skal have det.

Alfred Christensen: Jeg er villig til at slette Ordet „aarlig“ Understøttelse, blot han faar en Understøttelse. Manden lever dog ikke i mange Aar endnu. Giv ham noget, det skal ikke komme an paa hverken Ret eller Rethaveri i nogen som helst Maade. Hver Gang Forsvarsministeren rykker ud, trækker jeg mig tilbage for Kampen og siger: Ogsaa dette er jeg villig til at give Afkald paa, blot Manden faar Hjælp.

Sabroe: Da det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) gentagne Gange har haft fat i den Dame, for hvem jeg har tilladt mig at indbringe et Andragende, skal jeg gøre opmærksom paa, at vedkommende Dame, Enkefru Handest i Aarhus, ganske vist kun er 55 Aar, men netop dette gør, at hun trænger til at faa en Hjælp af Statskassen, fordi denne Alder mellem de 55

og 60 Aar er den vanskeligste for de gamle, idet de i 5 Aar endnu ikke kunne faa Alderdomsunderstøttelse. Vedkommende Andrager, som det ærede Medlem anbefaler, og som jeg selvfølgelig meget vel kunde unde en Understøttelse — jeg har ingen Indflydelse paa det — er jo 85 Aar og kan vel nok faa Alderdomsunderstøttelse.

Alfred Christensen: Hvis det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) vil tage min gamle Skræder i Besigt, vil han se, at denne gamle Mand ogsaa trænger til Understøttelse, skønt han har den Fejl, at han ikke er 55 Aar, men omtrent 85 Aar gammel.

Sabroe: Maa jeg blot sige, at det er min Opfattelse, at naar han er 85 Aar og ikke kan arbejde mere og har Ret til Alderdomsunderstøttelse, har man her i Københavns Kommune eller i en hvilken som helst anden Kommune, hvor han bor, at give ham en Understøttelse, af hvilken han er i Stand til at leve.

Ordføreren (Nørhave): Jeg forsikrer det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at Udvalget har lige saa megen Følelse for den gamle Mand, som det ærede Medlem har, men der er nogen Forskel paa at hjælpe ham og den Dame, det ærede Medlem har talt saa meget om. For øvrigt mener jeg, at det ærede Medlem ved sine Udtalelser ikke har gjort det lettere for Udvalget at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse. Jeg tør ikke love det ærede Medlem noget i den Retning.

Alfred Christensen: Jeg tager mit Forslag tilbage.

Formanden: Indstillingen udenfor Udvalgets Liste under Nr. 1 er tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den? (Ophold). Indstillingen er bortfalden.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 2 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 619—20)

vedtoges enstemmigt med 72 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 3 af *samme* (se Tillæg B. Sp. 621—22)

vedtoges enstemmigt med 77 Stemmer.